

1. Dlouhý noci (Příbuzní)

1. Dmi
Noci dlouhý, plný odhodlání,
 C
slibů, lásky, milování,
 Ami Dmi
rána, co maj' rozsypanou tvář,
co tě přes den věčně vracej' zpátky,
 C
čas, jindy tak strašně krátký,
 Ami Dmi
vleče se, až myslíš, že je lhář.
- R:** Gmi Ami Dmi B^b
Jak dítě toužíš se mnou být ve tmě sám
 Gmi Ami Dmi
a dát si ruce na mou tvář,
 Gmi Ami Dmi B^b
a potichu když říkám: pojď, pojď ke mně, něco znám,
 Gmi Ami Dmi
to jen tobě, teď a tady pošeptám.
2. Proč ses u snídaně ráno smál,
se skleničkou v ruce hrál,
nikdo neví, jenom ty a já,
noci dlouhý, plný odhodlání,
slibů, lásky, milování,
rána, co maj' rozsypanou tvář.
- R:**

2. Film (Příbuzní)

1. Jak unavení ptáci, když z cesty přilétnou,
na telegrafní dráty se snesou, tiše sednou,
tak po noci, má lásko, když jsem sám, chce se mi spát.
2. Emi $\frac{Emi}{D^\#}$
A všechno prožít ještě jednou, vrátit zpět,
 $\frac{Emi}{D}$ $\frac{Emi}{C^\#}$
shlédnout film, co nikdo nenahrál, co hraje se jen jednou
 C Emi H^7
a kde hlavní roli máš, má lásko, ty a já.
- R:** Emi $\frac{Emi}{D}$
Kde jsem jen tvůj, tiše tě poslouchám,
 $\frac{Emi}{C}$ H^7
jen po mně něžně pluj k přistavům, ty víš, až kam,
 Emi $\frac{Emi}{D}$
jak mám rád teplo těch chvil, kdy náhle ubývá sil,
 $\frac{Emi}{C}$ H^7 Emi
akord kdy poslední zní a zvoní na dobrou noc, hm.
2. Jak unavení ptáci, když z cesty přilétnou,
tak ráno němí usínáme, když není ještě jednou,
a občas rozsvícená lampa poví svítání, že nebylo kdy.
- R:**
- R:**

3. Galerie (Příbuzní)

- Emi
Rec: Stromům kůže deštěm tmavne, na silnicích listí vadne
v odlesku vodní tříště,
 Ami
a stíny dlouhé jako vlaky před sluncem maj' paneláky
jak kostky poztrácené v kopcích,
 Emi
já se k tobě domů vracím, bez tebe se v noci ztrácím,
 C Emi H^7
a vlada spánku oči svírá, a kilometrů neubývá, neubývá.
Hlavu plnou tvých očí a smíchu a pusy, co nás občas dusí,
třeba když řekneš „co?“,
a dlouhý noci milování, kdy nad tebou se tvář má sklání
jak na obraze v galerii, myslím, že v Ermitáži jsem to vi-
děl,
zblízka jsi ještě hezcí,
a vlada spánku oči svírá, a kilometrů neubývá, neubývá.
- Emi
R: Už vím, že všechno, co mám, je láskou pokryté tvou
jak sníh na vrcholcích střechech,
 Ami
po všech koutech srdce mi bloudíš,
 Emi
jsem šťastnej, že mám tě, mám.
- Rec:** Jak miluju tvou přítomnost, kdy mohu se tě kdykoliv do-
tknout
a přesvědčit, že jsi,
miluju tvou chůzi a vznešenost a rozmyslnost slov
a usměvavý ráno, dobrý den,
a když je mi smutno, můžu tvému tričku říct „ahoj“,
a ono, věř, jako by se usmálo,
hluboce, hluboce, jak snad chlap ani neumí, hluboce miluju
tě.
- R:**
- R:**
- R:**
- R:**

4. Hodiny (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} G \\ C \\ C \\ C \\ Ami \\ Ami \end{matrix}$ Tak jak koukám na hodinách,
že jestli jdou, tak jsem se splet',
nemáš aspoň odvalu brnknout,
abych tu nestál a mrznul jak led.
2. Počkej, holka, kluků je málo,
no co by to stálo, „promiň“ mi říct,
nemáš aspoň odvalu brnknout,
abych tu nestál a nemrznul víc.
- R: $\begin{matrix} G \\ G^7 \\ Edim \\ Edim \end{matrix}$ Víš, holka, horší než mráz
je poznání zas, že jedna, co jsem měl rád,
s důvěrou zametla, láska už odkvetla nám.
3. Stoupla sis na špičky, tam z naší uličky
ved' jsem si tě pomuchlanou
a smutnou, že nestačil den,
sotva jsme začali jen, noc končí „nashledanou“.

4.=1.

- R: $\begin{matrix} Edim \\ Edim \\ Edim \end{matrix}$ + s důvěrou zametla, láska už odkvetla nám,
s důvěrou zametla, láska už odkvetla nám ...

5. Hory (Příbuzní)

- *: Ne, nemusíš mluvit, jen trochu se bát,
jazyk si lámat, zkoušet to hrát
na moji důvěru, co vydržím snad.
1. $\begin{matrix} Ami \\ G \\ G \\ B^b \\ Ami \end{matrix}$ Hory nepřicházej' k horám, tak jak nepřijdeš ty,
doma sedím, fotku tvoji, sevřený rty,
nepovolím, na to tě mám, mám moc rád.
2. Tak tentokrát's to přehnal, už mám toho dost,
tvý zvyky holky, co si na mně léčí zlost,
nepovolím, na to tě mám, mám moc rád.
- R: $\begin{matrix} D \\ F \\ G \\ Ami \end{matrix}$ Ne, nemusíš mluvit, jen trochu se bát,
jazyk si lámat, zkoušet to hrát
na moji důvěru, co vydržím snad,
tak to tedy ne.
3. Láska, to je nebe něhy, úcta a strach,
že ublížíme druhému jen slůvkem „snad“,
hladina, kde může jen vážka tiše si hrát.

4.=1.

- R:
R:

6. Hrnek (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} Ami \\ Ami \\ Ami \\ D \\ D \\ D \end{matrix}$ Pršelo a vůbec byl takovej divnej den,
i to nebe pláče, že jsi pryč,
kdo mně bude říkat, že jsem to já,
kdo mě bude hladit, když spadnu níž.
2. Za oknem si zpívaj' ptáci, i když zima je už,
na ulicích občas zůstane sníh,
všechno ztrácí barvu, když se začne stýskat,
čas jako naschvál stojí, všechno je jak dlouhej vzlyk.
- R: $\begin{matrix} D \\ D \\ D \end{matrix}$ Sedět, chodit nebo stát, prostě být,
bez tebe se nedá snít ani žít.
3. Pršelo a vůbec byl takovej divnej den,
rozbil jsem si hrnek, co mám rád,
už abych tě viděl nebo aspoň zahlídl' jen,
vždyť já občas přestávám mít hlad.
- R:

7. Kalendář (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} C \\ Ami \\ Ami \\ Ami \\ Ami \end{matrix}$ Studený ruce dej, láska, na mou tvář
a ochlad' svět, co musíme tu žít,
kdyby tak šlo vytrhat kalendář
a nechat čas, co můžem spolu být.
2. Vynechat dny a noci zbytečný,
zbytečný proto, že v nich nejsi ty,
a ostatní čas ať nazývá se věčným,
na věčný časy ať můžem spolu být.
- R: $\begin{matrix} C^7 \\ F \\ F \\ F \\ Ami \end{matrix}$ Procházet svět s tebou, nikdy sám,
ruku tvou mít tam, kde má být,
klábosit teď, a za chvíli jít k nám,
srdce a duši mít tam, kde má být.
3. Poslouchat slova, co nesmí nikdo slyšet,
opravdu nikdo, snad jenom ty a já,
otevřít okna a tajný přání slyšet,
v oblacích tajemství jenom ty a já.
- R: $\begin{matrix} Ami \\ Ami \end{matrix}$ + srdce a duši mít tam, kde má být ...

8. Krabičky (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} D \\ A \\ Hmi \\ D \end{matrix}$ Spadla jsi mi před oči, já do vzduchu sáh',
a najednou tam nebylo nic,
 $\begin{matrix} G \\ A G \end{matrix}$ to jsem otevřeným oknem ruku po hvězdě vztáh',
jen ve spánku nic nebylo, nic.
2. To náhák holka v druhým patře smála se snad,
v našem paneláku veselo je,
a pod záclonu vklouzla ke mně, když jsem šel spát,
zdála se mi do pokoje.
- R:** $\begin{matrix} G \\ D \end{matrix}$ Jé, smutno mi je, když v noci v tichu, ve tmě lehnu si sám
a spánek nejde, černý můry lítaj' sem, zase tam,
 $\begin{matrix} A \\ D \end{matrix}$ to člověk umřít musí, aby přišel někdo a řek: hele, on je!
Jé, smutno mi je, zavření v krabičkách se mačkáme zas,
v chodbách se setkáváme, podobným jak vlasu vlas,
 $\begin{matrix} A \\ D \end{matrix}$ to člověk umřít musí, aby přišel někdo a řek': hele, on je!
3. Trochu toho dobra, kousek citu a tak,
vždyť my potřebujem lásku jak sůl,
a zatím poztráceni vidíme, jak ujíždí vlak,
vždyť čas bez lásky je času jen půl.
- R:**

9. Kytka (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} Emi \\ Ami \\ G \\ Emi \end{matrix}$ Z tváří sprcha omyla ti den, ale na duši je dál,
 $\begin{matrix} D \\ F\# \end{matrix}$ místo pusy mávnutí, a nic,
 $\begin{matrix} G \\ F\# \end{matrix}$ mizíš za dveřmi, já jako blázen stál
 $\begin{matrix} Emi \\ D \end{matrix}$ a chtěl ti něco říct.
2. Víš, měl jsem dneska strašně hezkej den a v tašce kytku mám,
říkal jsem si: vyrazíme ven,
ty mizíš za dveřmi, já jako blázen stál
a chtěl ti všechno říct.
- R:** $\begin{matrix} C \\ Ami \\ C \end{matrix}$ Něco končí, něco, co nejde zpátky,
 $\begin{matrix} G \\ Emi \end{matrix}$ voda v dlaních prsty protéká,
 $\begin{matrix} C \\ G \end{matrix}$ tiše, bez urážek, bez slova hádky
 $\begin{matrix} Ami \\ H^7 \end{matrix}$ suchou trávu láska navléká.
3. Ještě týden, měsíc, možná dýl budu doufat, budu chtít,
a pak mě bude hladit někde někdo,
s kým se mi nechce nic, jen, jenom prostě být,
tím, čím jsem, být.

10. Lesní moudrost (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} C \\ Ami \\ F \end{matrix}$ Lesní moudrost obzor nám otvírá,
 $\begin{matrix} Emi^7 \\ H \\ G \end{matrix}$ na bobří hrázi život nám zapírá
 $\begin{matrix} G \\ C \end{matrix}$ a chrání před tím, co do očí bije jak blesk,
 $\begin{matrix} Emi^7 \\ H \end{matrix}$ krásný chvíle v měsíčním údolí
 $\begin{matrix} Ami \\ G \end{matrix}$ jsou doktor světa, tady nic nebolí,
 $\begin{matrix} F \\ G \end{matrix}$ ledacos je tu včerejšího, podivnej svět.
 $\begin{matrix} Ami \\ C \\ H \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} Ami \\ Emi \end{matrix}$ Dál táhnem, touha nás prohání,
ať chce, jak chce, země se naklání,
 $\begin{matrix} Ami \\ Ami \end{matrix}$ máme místo na slunci, to je náš ráj,
zas noční tmou když, když ohně zaplanou,
stíny naše s úctou povstanou,
 $\begin{matrix} Emi \\ Ami \\ C \\ H \end{matrix}$ máme místo na slunci, to je náš ráj.
2. Když barvou slunce stromy nalíčí,
na brdskech stráních ešusy zasyčí,
svítá, lidi, proto tu není snad zlo,
Pajda si s námi potají ochutná,
právě vstával, bez nás mu nechutná,
svítá, lidi, proto tu není snad zlo.

R:

R:

11. Popelka (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} G \\ Ami \\ G \end{matrix}$ S listím vítr si hrál,
 $\begin{matrix} C \\ G \end{matrix}$ kouř z uhlí z chalup ve vsi kolem nás hnal,
 $\begin{matrix} G \\ F \\ G \\ E \end{matrix}$ a já ti, láska má, tři oříšky dal.
2. Já vím, ten první byl strach,
že ta noc skončí, všechno změní se v prach,
zmizel, když, láska má, s' mě za ruku vzal.
- R:** $\begin{matrix} G \\ C \\ G \end{matrix}$ Jak bílý noci někde daleko tam,
 $\begin{matrix} C \\ G \end{matrix}$ kde slunce nespí, tak nám přišla ta noc. $D(D, G)$
3. Tak hezká, až jsem se bál,
že vyjde měsíc, řekne, co jsem si vzal,
z tvých dlaní, láska má, co jsem si vzal.
4. To nic nebylo, můj milý, to nic,
všechno, co objevil by měsíc, i víc,
to všechno, láska má, když smí si tak říct.

R:

R:

5.=1.

12. Příslib (Příbuzní)

1. $\begin{array}{c} G \\ \frac{G}{F\#} \end{array}$ Na tvář jsem ti pusu dal a naposled se podíval,
 $\begin{array}{c} \frac{G}{F} \\ C \\ G \end{array}$ jestli v očích nemáš něco, cos' mi zapoměla říct,
 $\frac{G}{F\#}$ třeba že za týden zavoláš nebo na památku něco dáš,
 $\begin{array}{c} \frac{G}{F} \\ C \\ G \end{array}$ no to je jedno, prostě cokoliv, jen ať můžu s tebou být.

R: $\begin{array}{c} Ami \\ C \\ \frac{C}{H} \end{array}$ Bude se stýskat, nejde zapomenout
na všechny místa, co se připomenou,
 $\begin{array}{c} C \\ Cmi \\ G \end{array}$ když půjdu kolem, kde jsem hledal, jak ti říct,
 $\begin{array}{c} Ami \\ C \\ \frac{C}{H} \end{array}$ že jsi mou touhou vyvolenou,
na příslib lásky políbenou
 $\begin{array}{c} C \\ Cmi \\ G \end{array}$ a na každý ráno tě vedle sebe mít.

2. Než víčka očí zaklopíš a pomalu se otočíš,
ten dnešní den si, lásko, pamatuj, že jsem chtěl a měl tě rád,
na tvář jsem ti pusu dal a naposled se podíval,
jestli byla to všechno pravda nebo přenádhernej sen.

R:

13. Rozchod (Příbuzní)

1. $\begin{array}{c} C \\ F \end{array}$ Tak najednou nic, nic, co bych mohl říct ti,
jenom jsem, nic víc,
 $\begin{array}{c} C \\ F \end{array}$ ano, mám ruku tam, kde srdce ti bít má,
taky nic,
 $\begin{array}{c} G \\ Ami \\ D \end{array}$ ještě můžu ti říkat s chutí setrvačnou,
že jsem jen tvůj, že mám tě rád,
 $\begin{array}{c} C \\ F \end{array}$ ale věř mi, holka, už to není pravda,
a mně nechce se ti jen tak lhát.
2. Abych čistý víno nalil, jinou mám
a vinu žádnou necítím,
to víš, že bude se mi stýskat,
a ještě dlouho budeš můj smutnej stín,
všude, kam jsem s tebou chodil, stopy uvidím tvý,
a když zavřu oči, možná i tvář,
ale věř mi, holka, to jsou jenom sny,
a já nejsem žádněj lhář.
3. Tak najednou nic, žádný plaminky a jiskry,
prostě vůbec nic,
nevím, co to řídí, jak oheň všechno hasne,
jsem rád, že pozdravím,
obyčejná jako všechny už se mi zdáš,
tak ahoj, odpusť, snad nejsem zlej,
fakt nevím, čím to je, ale nemám tě rád,
no tak, tak se nedívej.

14. Smutný nádraží (Příbuzní)

1. $\begin{array}{c} G \\ G \end{array}$ Smutný nádraží a noc, já a pláč,
 $\begin{array}{c} D \\ C \\ G \end{array}$ tak jsi odjel, co má bejt, zas půjdu dál,
 $\begin{array}{c} G \\ G \end{array}$ hvězda padá, začíná dešť, a já tu čekám,
 $\begin{array}{c} D \\ C(G) \\ G \end{array}$ snad se vrátíš, spíš asi ne, tak jinej ses zdál.
2. Kolik cest čeká na lásku, víš, jen ta naše je pryč,
zbořils' dům, co se palácem zdál, přitom chatrčí byl,
hvězda padá, začíná dešť, a já tu čekám,
snad se vrátíš, spíš asi ne, tak jinej ses zdál.

R: $\begin{array}{c} G \\ C \\ D \end{array}$ Svět se houpá, blázní až tak,
že lidi přestávají lidma snad bejt,
 $\begin{array}{c} D \\ G D \end{array}$ řeka lásky a vztahů je brod, kam choděj' peníze mejt.

3. Lampy hasnou a půlnoční vlak řek' mi: konec je, nic,
tak máš jinou a právě s ní spíš, kde jsem měla být já,
kroky můj zní nádražím, víš, tak já se ztrácím,
až se vrátíš, zůstaneš sám, tak jinej ses zdál.

R:

R:

15. Světlušky (Příbuzní)

1. $\begin{array}{c} D \\ Emi \end{array}$ Po stonku trávy míří k nám
 $\begin{array}{c} \frac{D}{C\#} \\ A^7 \end{array}$ světluška, ne, nech ji být,
 $\begin{array}{c} D \\ Emi \end{array}$ ten její někde čeká sám,
 $\begin{array}{c} A^7 \end{array}$ když dotkneš se jí, třeba nebude ho chtít.
- R:** $\begin{array}{c} Hmi \\ Hmi \end{array}$ Zkus se dotknout mě a potom zkusím to já,
 $\begin{array}{c} E \end{array}$ kolik něhy nosí lidská dlaň,
 $\begin{array}{c} D \\ Emi \end{array}$ já nevím, ale mně se zdá, že záříš
 $\begin{array}{c} \frac{D}{C\#} \\ D \end{array}$ jak ze světlušek celá stráň.
2. Něco duní, neboj, klid,
to jen ve skalách tu bloudí vlak,
světél oken dlouhá nit
dotkne se nás, zmizí pak.
- R:**
3. Po stonku trávy míří k nám
světlušák, ne, nech ho být,
unavený, chce být sám,
dělal světýlka, a teď chce snít.
- R:** $\begin{array}{c} Emi \\ D \end{array}$ + [: jak ze světlušek celá stráň ... :]

16. Touha (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & & G \\ \text{Pod nosem smích a pod smíchem stud,} \\ A_{mi} & & H^7 & & E_{mi} G A_{mi} H^7 \\ \text{a pod studem touha, a pod touhou možná jsem já,} \\ E_{mi} & & G \\ \text{kde ses tu vzala, ty obyčejná krásná,} \\ A_{mi} & & H^7 & & E_{mi} G A_{mi} H^7 \\ \text{proč hoříš, když mluvím, tak řekni, co říct se tady dá.} \end{matrix}$
- R:** $\begin{matrix} E_{mi} & & A_{mi} \\ \text{Víš, ruce se chvějou a nevědí, kam,} \\ D & & A_{mi} & & H^7 \\ \text{toužím se dotknout, říct: opravdu mám,} \\ G & & D \\ \text{až strach mám, jak toužím, abys' mě chtěl,} \\ A_{mi} & & H^7 \\ \text{a bojím se chvíle, kdy říct bys mi měl.} \end{matrix}$
2. Jen otevři oči, kdo neměl by rád,
když zaklepe láska, hladová u dveří zůstane stát,
vždyť nad něhu není, je něco víc, nežli cit,
tak poslouchej, jak krásně zní to, když řeknu: mám rád.
- R:**
- *: $\begin{matrix} E_{mi} & & G \\ \text{Pod nosem smích a pod smíchem stud,} \\ A_{mi} & & H^7 & & E_{mi} \\ \text{a pod studem touha, a pod touhou možná jsem já ...} \end{matrix}$

17. Usměj se, lásko (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} G & & C & & G & C \\ \text{Usměj se, lásko, vždyť slunce vyjde, když slyší smích,} \\ G & & C & & G & C \\ \text{zasměj se, lásko, pláč maluje ti stín na očích,} \\ & & G & & A_{mi}^7 \\ \text{koukej, všechno účel svůj má, plakat je hřích,} \\ C & & G \\ \text{a když člověk chce a něco dá,} \\ A_{mi}^7 D & & G & C & G & C \\ \text{má svět na dlaních, svět na dlaních.} \end{matrix}$
2. Zasměj se, lásko, a pojd' si něco zpívat a hrát,
nebo pojd', někam půjdem, třeba na výlet a na nějaký hrad,
koukej, všechno účel svůj má, plakat je hřích,
a když člověk chce a něco dá,
má svět na dlaních, svět na dlaních.
- 3.=1.

18. Zůstaň (Příbuzní)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & & \frac{E_{mi}}{D^{\#}} \\ \text{Zůstaň ještě chvíli,} \\ \frac{E_{mi}}{D} & & C \\ \text{než nám Daněk, než nám přestane hrát,} \\ E_{mi} & & H^7 & & E_{mi} \\ \text{jak dlouho, jak dlouho trvala noc,} \\ & & \frac{E_{mi}}{D^{\#}} \\ \text{je ráno, ráno bílý,} \\ \frac{E_{mi}}{D} & & C \\ \text{tak ještě kousek tepla pojdme si dát,} \\ E_{mi} & & H^7 & & E_{mi} \\ \text{jak dlouho, jak dlouho trvala noc.} \\ A_{mi} \\ \text{Ještě chvíli být, ještě si kousek vzít,} \\ E_{mi} \\ \text{než voda smeje touhy znavených těl,} \\ A_{mi} \\ \text{ještě se pohladit jen,} \\ H^7 & & E_{mi}(C D) \\ \text{než krásnej pocit vezme průměrnej den.} \end{matrix}$
2. Zůstaň ještě chvíli,
nevím, proč mě dneska bolí tvůj spěch,
jak v dálce, jakoby v dálce něco tušit bys měl,
snad mi chybí, chybí mi dost síly,
ne, tak se neďivej, ne, v tom jsem jen já,
jak v dálce, jakoby v dálce něco před námi je.
- R:**
- R:**

1.	Příbuzní
2.	Příbuzní
3.	Příbuzní
4.	Příbuzní
5.	Příbuzní
6.	Příbuzní
7.	Příbuzní
8.	Příbuzní
9.	Příbuzní
10.	Příbuzní
11.	Příbuzní
12.	Příbuzní
13.	Příbuzní
14.	Příbuzní
15.	Příbuzní
16.	Příbuzní
17.	Příbuzní
18.	Příbuzní

Dlouhý noci.....	1
Film.....	1
Galerie.....	1
Hodiny.....	1
Hory.....	2
Hrnek.....	2
Kalendář.....	2
Krabičky.....	3
Kytka.....	3
Lesní moudrost.....	3
Popelka.....	3
Příslib.....	4
Rozchod.....	4
Smutný nádraží.....	4
Světlušky.....	4
Touha.....	5
Usměj se, lásko.....	5
Zůstaň.....	5